

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 6. Christus per ludibrium Rex & homo dictus. Sic prudenter
cavendum, ne vituperetur ministerium tuum; ut si nimis id caves, non
satis caveas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Vide in 1. parte in festo sancti Andree.

verbo & exemplo; Beati qui persecutionem patiuntur, Beati cum maledixerint vobis h. mines. Nulla est pagina Evangelii quæ non id tonet; nulla Christi Domini actio quæ non id confirmet. Et in his adhuc notas, adhuc dubitas, adhuc te miserum dicis, ubi Evangelium te beatum clamat! ubi est fides tua?

III. PUNCTUM.

Sicut ergo Infidelis, qui res ex sensu tantum humano metitur, nihil apparet miserius quam ignominia simul ac pœna, & proinde à Christo retrahitur: sic à contra, fidei Christiano qui de rebus aliter iudicat, ex regula scilicet æternorum, & ex Evangelio Christi, nihil credit illis beatius. Quia beatos faciunt seu disponunt proximè ad veram beatitudinem, quæ dispositione & statu nihil beatius in terris æstimari potest, ac proinde tanto magis ad Christum attrahitur qui totus in illis est. Unde enim pecunia, commoditates, honor, voluptas, & alia quæ naturali appetitu concupiscuntur, putantur esse bona, nisi quia beatos faciunt in hac vita? Beatum dixerunt populum cui hæc sunt. Cur nõ igitur meliori jure ignominia & pœna in bo-

nis censebuntur, cum tam verè beatos faciant quam verè una est beatitudo æterna, quæ inde certius comparatur? Si verè beata posset esse hæc vita, seu si beatitudo vera hic esset, vera essent bona quæ beatam hanc vitam facerent: sed cum nulla sit talis beatitudo, restat sola hic esse verè bona, quæ solum veram beatitudinem, id est æternam & cœlestem attingunt, donec ea perfruamur.

Si in hac vita tantum, inquit Apostolus, in 1. Cor. 15. Christo sperantes sumus, miserabiliores sumus omnibus hominibus; sed in æterna spes nostra sita est, unde & Beatiores sumus. Gloriamur in Rom. 5. spe gloria filiorum Dei, ait idem, non solum autem, sed & gloriamur in tribulationibus, scientes quod tribulatio patientiam operatur, patientiam autem probationem, probatio vero spem; Quasi diceret, ut explicat sanctus Bernardus, glo- Serm. 17. riamur in tribulatione sicut in ipsa gloria, in Ps. 90. quia in tribulatione spes gloriae, imò & ipsa gloria continetur, sicut spes fructus in semine, sic & ipse fructus in semine est. Seminatur 2. Cor. 15. in ignobilitate, surget in gloria: Vel si seminatur in gloria; surget in ignobilitate. Mutaverunt Ps. 105. gloriam suam!

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de Adolescente mortuo suscitato in Civitate Naim. Luc. 7.

VIDERI debet Dominica 15. post Pentecosten, quæ est prima quartæ partis, ubi hoc idem Evangelium proponitur, atque inde sex Veritates Practicæ colliguntur.

FERIA SEXTA.
CHRISTVS PER LVDIBRIVM,
Rex & Homo dictus.

Ecce homo.

Ecce Rex vester. Ioan. 19.

VERITAS PRACTICÆ.

Sic prudenter cavendum, ne vituperetur Ministerium tuum; ut si nimis id caves, non satis caveas.

RATIO EST, Quia non satis caves, si cum offensione caveas.
Sed si nimis caves, non nisi cum offensione caves.

Ergo ne quid nimis, ne quid simul non satis sit: Ac proinde sic cavendum, ne vituperetur ministerium tuum, ut si nimis caves non satis caveas; & tu ipse magis illud vituperes.

I. PUNCTUM.

Flagellationem hæc proximè secuta sunt, quæ narrantur ab Evangelistis, Tunc mili- Matt. 27.

tes praesidis suscipientes Iesum in praetorium, congregaverunt ad eum universam cohortem, & exuentes eum, clamidem coccineam circumdederunt ei: & plectentes coronam de spinis, posuerunt supra caput eius, & arundinem in dextera eius: & genuflexo ante eum, illud ebat ei dicentes. Ave Rex Iudaorum: & exponents in eum, acceperunt arundinem, & percutiebant caput eius. Quae quidem peracta sunt a militibus in praetorio, sive in interiori quadam domus parte, unde ad se Pilatus Christum evocavit; Et exiens iterum foras dicit Iudaeis: Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis quia nullam in eo invenio causam. Exiit ergo Iesus portans coronam spinis & purpureum vestimentum, & dicit eis: ECCE HOMO. Ac post multos ultro citroque sermones, qui a sancto Ioanne referuntur, iterum dicit eis, ECCE REX VESTER: Illi autem clamabant, Tolle tolle, crucifige eum. Dicit eis Pilatus, Regem vestrum crucifigam? Responderunt Pontifices, non habemus Regem nisi Caesarem.

Ex quibus vides, quantam in tua potissimum regali Dignitate Christus Dominus sit passus, ignominiam; & quale nobis exemplum dederit in simili opprobrio, si quod unquam contingat, tolerando. Dicitur autem simile opprobrium, quod Conditionis nostrae statum, seu Vocationem aut Officiū, & Ministerium particulare spectat, qualis esset Superioris domus, Sacerdotis, Concionatoris, Confessarii, Religiosi, aut Laici, & cuiusvis Magistratus sive Dignitatis. Tum praecipue sensibilis est ignominia, & eo minus ferenda videtur, quod minus personam nostram tangit quam Statum sive Officiū, in quo scilicet honorifice conservando, ad gloriam Dei, & proximi aedificationem nobis laborandū esse putamus, Atque hinc fit ut, dum de illato probro dolemus & nimis satagimus, nobis palpemus, quasi simus tantum solliciti de honorificando ministerio, cum revera de honore aut alio commodo nostro magis angamur. Quamobrem attentē tibi haec consideranda

2. Cor. 6. Veritas; Quod sic prudenter cavendum est ne vituperetur ministerium tuum, ut si nimis id caveas, non satis caveas. Non enim satis caveas, si cum offensione caveas, ac propterea expressē dicitur ab Apostolo, Nemini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium nostrum, ad quod ira obligaris ex officio, ut non liceat tibi te infamare cum scandalo. Nā oportet esse Operarium inconfusibilem, & ita irrepres-

hensibilem, ne quod offendiculum ponas Evangelio, vel Divina providentia, quae per te regit alios, nisi per te obsit, quo minus regantur. Obellet autem offensio, quā illis dares propter quam minus facile regerentur. Va mundo à scandalis. Va homini illi per quem scandalum venit. EXEMPLUM esto fidelium. In omnibus praebe te exemplum bonorum operum.

III. PUNCTUM.

SED, si nimis caveas ne vituperetur ministerium tuum, non nisi cum offensione caveas.

Illud enim nimis significat excessum aliquem, quo impatientiam, superbiam, & emulationem, invidiam, aut alium similem inordinatum affectum indicas, quo non minus offenduntur subditi, vel quivis saeculares, quam alio depravato motu vel aperto vitio. Nam odibilis est coram Deo & hominibus superbia: praecipue vero in Sacerdotibus, in Praelatis, aut Superioribus cuiuscunque ordinis, quibus exprobratur, Cur elevari super populum Domini? multum erigimini filii Levi. GLORIAM eorum in ignominiam commutabo: TESTIMONIUM perhibeo illis, quod emulationem Dei habent, sed non secundum scientiā. Ignorantes enim iustitiam Dei, & suam quærentes statuere, iustitia Dei non sunt subiecti. Quae Apostoli verba in hunc sensum commodè trahi possunt, ut si ex nimio illo affectu honorificandi ministerii tui, non possis ullum probum aut injuriā pati, recte dicaris ignorare Iustitiam Dei, id est, Divinam Providentiam, qua factum est, ut probum aliquo tibi inferretur, tum ad salutem & perfectionem tuam, si patienter illud feras: tum ad aliorum aedificationem, quae ex patientia tua & humilitate tua relucebit. Unde idem Apostolus: sive tribulamur pro vestra exhortatione & salute: Et postquam dixit, nemini dantes ullam offensionem, ne non vituperetur ministerium nostrum, statim adjungit, sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in carceribus &c. per arma iustitiae, à dextris & à sinistris, per gloriam & ignobilitatem, per infamiam & bonam famam, ut seductores & veraces: sicut qui ignoti & cogniti: Quo quidem in statu, sicut illi plurimum aedificabant & promovebant suos ad cultum Dei, sic planē tu tuis vitiis oppositis scandalizas & offendis, si quos habes subditos

Rom. 14. Subditos vel Spectatores tuæ superbiæ. Noli cibo tuo, noli superbia, noli impatientia tua, illum perdere, pro quo Christus mortuus est. Noli propter escam destruere opus Dei.

III. PUNCTUM.

SIC prudenter ergo tibi cavendum est, ne vituperetur ministerium tuum, ut, si nimis id caveas, non satis caveas; & tu ipse illud magis vituperes & probrosum reddas per nimiam illam sollicitudinem, quæ meta est superbia seu ambitio, quàm si aliam dases offensionem. Hoc est, quod præsertim in Pharizæis carpebat Dominus, *Va vobis quia diligitis primas cathedras.* SED *va nobis miseris,* inquit S. Hieronymus, *ad quos Pharizæorum vitia transferunt.* Præclare verò sanctus Gregorius: *Nullum puto ac aliis maius præiudicium quàm à Sacerdotibus tolerat Deus, quando eos, quos ad aliorum correctionem posuit, dare de se exempla pravitatis cernit, quando ipsi peccamus, qui compescere peccata debuimus. Nulla animarum lucra quarimus, ad nostra quotidie studia vacamus, terrena concupiscimus, humanam gloriam intentam mente captamus. Et quia eo ipso, quo cæteris prælati sumus, ad agenda qualibet maiorem licentiam habemus, susceptæ benedictionis ministerium vertimus ad ambitionis argumentum.*

Non sic Christus, non sic Apostoli, quorum certè non minus intererat quàm tuâ re-

fert, suam tueri autoritatem suamque decus. *Sed tempus est acquirendi & tempus perdendi. Eccl. 3.* Quod videtur aliquando pro Christo perdi, melius suo tempore per Christum invenitur. Si quid pro suo munere respondendum: *Cum modestia & timore,* inquit S. Petrus, *conscientiam habentes bonam, ut in eo, quod detrahunt vobis, confundantur qui calumniantur vestram bonam in Christo conversationem: melius est enim benefacientes, si voluntas Dei velit, pati, quàm malefacientes, quia & Christus semel pro peccatis nostris mortuus est, iustus pro iniustis: de quo propterea dictum est: ECCE HOMO, Id est, exemplar omnium hominum, ECCE REX VESTER, cui scilicet subditi conformandi; Nunquam certè excellentius Rex & Homo Christus est dictus, quàm cum sic per ludibrium Rex & Homo dictus est, quia sic ipse subditus Deo Patri, nos sibi subieciat, nos illam docendo subiectionem, in qua rota est excellentia hominis qui alios regit.*

Cave autem ne opere dicas, quod Judæi ore clamant: *Tolle, tolle, non habemus Regem nisi Cæsarem.* Tu verò, nisi Mundum aut appetitum. *Nos habemus legem,* inquebant, & secundum legem nostram debet mori: Mentiebantur, sed mundus & appetitus habent legem, legem carnis, legem membrorum, secundum quam Christus debet in illo corde mori, quod ex illa lege vivit & movetur. *O Ecclesi. 4. mors, quàm amara est memoria tua homini pacem habenti in substantiis suis!*

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de Lazaro infirmo, mortuo, & suscitato. Ioan. 11.

DE his tribus Lazari statibus, proponuntur distinctæ Veritates, tribus primis Feriis hebdomadæ vicestimæ quintæ post Pentecosten, in quarta parte.

S A B B A T O.
CHRISTVS A PILATO EX

Humano respectu condemnatus ad mortem.

Pilatus volens populo satisfacere, tradidit Iesum flagellis caesum ut crucifigeretur. Marc. 15.

VERITAS PRACTICA.
Humanus respectus, inhumanus Christi respectus.

Haynesvæ Pars 2.

RATIO supponit duo per se satis nota: primum, quod respectus humanus sit, quando consideratione personarum, quibus place-

V

re